

عنوان مقاله:

بررسی رابطه شعروادبیات با معماری دوره پهلوی

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی علوم زمین و توسعه شهری و اولین کنفرانس هنر، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

شبهنم امکان - دانشجوی ارشد معماری، دانشگاه ارم شیراز

خلاصه مقاله:

ادبیات ایران بخصوص شعر فارسی علاوه بر ویژگی روایی بودنش همواره وسیله ای برای ابراز مفاهیم مختلف از جمله مفاهیم حکمی، عرفانی، مدحی، ستایش و توصیف بوده است و همین طور در معماری بناهای ایرانی کوچکترین اجزا تشکیل دهنده یک ساختمان دارای مفاهیم و معانی خاص و مختلفی است که ارتباط خود را با جامعه و روزگار پیوند می دهد. قرارگیری شعر به عنوان کتیبه متناسب با فضا و مکان به خوبی و بازبانی ساده و روان مفهوم و فکرهای هنرمندان و معماران را به بیننده ها منتقل می کند. این ویژگی را می توان در کتیبه های به کار رفته در معماری دوران دوم پهلوی مشاهده کرد. با دقت به معانی و مفهوم این کتیبه ها و بناها به خوبی پی میبریم که نوع بکارگیری مفاهیم مختلف از جمله حکمت و عرفان مدح و ثنا و توصیف بنا از جهت نام بانی، معمار و تاریخ ساخت و نوع تفکر و نگرش و اندیشه ها و باورهای مردم در همان دوره بوده است. در این مقاله سعی می شود تا با شناخت شاخصه های معماری دوره مورد بحث و وضعیت شعر و ادبیات دوره مذکور را بررسی و ارتباط نصیبی این اشعار را در بناهای این دوره مورد بحث و بررسی قرار دهیم. (معماری ایران - آرتور پوپ - ترجمه غلام حسین صدری افشار - آرشبو و بلاگ معماری و هنر - نویسنده: مهر محمد هادی رنجبر)

کلمات کلیدی:

معماری - شعر - ادبیات - فضا - دوره دوم پهلوی - مدح - بنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/688528>

